



Tässä on Tie

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

ISSN 1235-3477

Tiedotuslehti 1/2021



WWW.GOSPELRIDERS.FI

Kannen kuva: Sirpa Virta

Pääkirjoitus

PeeTee Juntumaa

Nahkapuvun gospel – ilosanoma



Nahkaa sen olla pitää! No, se on tietysti makusasia, ja käytännöllisyydenkin pitää huomioida. Joskus asumateriaalin valintaan vaikuttaa pyörätyyppikin, jopa merkki. Onneksi varusteiden suhteen on samoin kuin pyörien: jokainen saa vapaasti tykätä omastaan niin paljon kuin haluaa, eikä perustella tarvitse.

Vaikka kaapistani löytyy myös kangaspuku, käytän nahkaisia ajovarusteita aina, kun se sopii säätilaan ja ajelun tarkoitukseen. Mielestäni niissä on enemmän fiilistä, tyyliä ja ajattomuutta.

Saattaa kuulostaa yllättävältä, mutta nahkapu-

vuissa on myös sanomaluomiskertomusta Raamatun alkusivuilla seuraava kertomus ihmisen turmeltumisesta. Ensimmäinen ihmispari valitsi monien joukosta sen ainoan kielletyn puun hedelmän. Taustalla oli hedelmän houkutuksen lisäksi heille syötetty katala valhe tulla Jumalan kaltaiseksi.

Teon seuraus oli päinvastainen. Aadamin ja Eevan valtasi syyllisyys, pelko ja häpeä. Kun heille tuli tarve suojautua niiltä, he kyhäsivät hädissään suojikseen viikunapuun lehtiä.

Tottelemattomuutta seurasi vääjäämättä tilinteko, mutta Jumala



on armollinen tuomitsaankin. "Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahkaiset vaatteet ja puki heidät niihin" (1. Mooseksen kirja 3:21). Nahat olivat lehtikyhäelmiä monin verroin paremmat ja sopivimmat asut.

Mutta — joku maksoi hinnan. Nahkapukujen vuoksi ainakin yhden eläimen piti menettää

henkensä ja vuodattaa verensä.

Jumalasta luopumista seuraavat syyllisyys, pelko ja häpeä ovat edelleen ihmiskunnan ongelmien juurisyy. Aadamin ja Eevan saama apu oli tilapäinen ja esikuvalinen, mutta Jumala on ratkaissut asian myös lopullisesti. Jeesus Kristus, Jumalan Poika, kuoli Golgatan ristillä synnit-

tömänä meidän syntisten puolesta. Hänen elämänsä riistettiin, ei vain kahden ihmisen, vaan koko ihmiskunnan ydinongelman ratkaisemiseksi.

Tunnustamalla syntimme ja elämällä jatkossa toisin kunnioitamme Jeesuksen tekoa. Vastaanottaessamme hänet elämämme Herraksi pukeudumme uuteen,

vanhurskauden eli oikeamielisyyden vaatteeseen. Se päällä voimme ajella ilman sisäisiä taakkoja, ja lopullinen määränpää on Jeesuksen ikuinen kuningaskunta.

Maallisia mutkateitä nahka-asussa kaarrellessani kiitän Jeesusta siitä, että pukuni suoja hyvin mahdollisessa kaatumisessa. Kiitän vielä enemmän siitä, ettei minun tarvitse peittää puvullani häpeää ja syyllisyyttä eikä piiloutua totuudelta sen alle tai muutenkaan.

Nahka- ja muut ajopuvut ostamme itse, mutta tämä uusi matkavaruste ei maksa mitään — meille. Jeesus maksoi siitä täyden hinnan ristinkuolemallaan ja ylösnousemuksellaan. Tämä on nahkapuvun ilosanoma.

PeeTee

Puheenjohtajan terveiset

Mika Saarinen

Seura tekee kaltaisekseen



Päivä oli lyhyt, niin kuin alkutalven päivät yleensä tuppaaavat olemaan. Kanteleen kyläkoululle oli kokoontunut 12 hengen motoristijoukko teemanaan uuden kerhon perustaminen. Moottoripyörällä on kyllä kiva ajaa yksinkin, mutta samanhenkisen ajoporukan löytäminen kuulosti hyvältä ajatukselta. Niin sai alkunsa kristillinen moottoripyöräkerho, Kristityt motoristit, jonka nimi muutettiin myöhemmin kansainvälisesti ymmärrettävämpään muotoon, Gospel Riders.

Näyttää siltä, että kristillisen uskon ja moottoripyöräilyn yhdistäminen on sittemmin tuntunut hyvältä ajatukselta monesta muustakin. Eräs kerhoomme tänä vuonna liittynyt jäsen kertoo:

"Hain Gospel Ridersin jäsenyyttä, koska moottoripyöräily ja kristinusko ovat lähellä sydäntäni. Nämä kaksi asiaa tuovat minulle vapautta ja valoa elämään, mutta myös nöyryyttä ja kunnioitusta ympärillä olevaa elämää kohtaan. Elämän jokaisena päivänä voin turvata Jeesukseen Kristukseen tietäen, etten ole yksin; silloinkin, kun nousen moottoripyörän selkään."

Gospel Riders -moottoripyöräkerhon olemuksen ytimeen on alusta asti kuulunut tämän valon ja vapauden pitäminen esillä niin julkisesti kuin yksityisestikin. Pidämme tarjolla löytämäämme Elämän sanaa ja kunnioitamme jokaisen oikeutta ottaa se vastaan tai olla ottamatta. Kaikille, jotka ottavat Kristuksen vas-



taan, hän antaa oikeuden tulla Jumalan lapsiksi. "Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukeut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläisiä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa

itsenne Jumalan kanssa" (2. Kor. 5:19–20).

Onpa muuten mukava ajaa moottoripyörällä, kun on välit kunnossa Taivaan Isän kanssa, eivätkä tehtyjen ja tekemättömien tekojen velat paina niskassa. Jos keran tykkää ajaa, niin miksei sitten ajaisi vapaana ja puhdistetulla sydämellä? Tiedän, että minun on ilman omaa ansio-

tani vapautettu elämään, eikä minun tarvitse ansaita taivaspaikkaani tai osoittaa omaa kelpoisuuttani. Olen Jumalan edessä samanlainen ihminen kuin moni muukin; monessa epätäydellinen, mutta Kristuksen verellä puhtaaksi pesty ja vapaaksi ostettu.

Tästä lehdestä voit lukea lisää gospelmotoristien seikkailuista. Ker-

hossa on kyllä mukavaa porukkaa! Yhteisiä ajoreissuja ja tapahtumia oikein aina odottaa, että pääsee tähän joukkoon. Haluan kuulua sellaiseen yhteisöön, joka pyrkii tekemään elämän valintoja Jumalan sanan ohjaamana. Olen nimittäin kuullut, että seura tekee kaltaisekseen.

Mika

Naismotoristin viisi vuosikymmentä

Minä en valinnut moottoripyörää, moottoripyörä valitsi minut!



Reissuja EMC Rallyihin kertyi useita. Vuonna 2002 EMC järjestettiin Saksassa.

Teksti ja kuvat:
Sointu Kaikkonen

1970-luku

Lukion viimeisenä vuonna piti pyytää rehtorilta lupa jatkaa koulua, koska olin mennyt kihloihin. Ja vuoden kuluttua isältä tarvittiin lupa mennä naimisiin, enhän ollut ylittänyt silloista täysi-ikäisyyden rajaa. Siihen aikaan tein myös uskonratkaisun.

Nuoripari aloitti taipaileensa vaatimattomissa puitteissa. Kulkemisiin hankittiin avuksi uljas pikku Zündapp, satakuutiainen. En ollut ai-

konut opetella ajamaan sitä, mutta aviomiehen rohkaisu ja käytännön tarve auttoivat. Niinpä siis ajelin tienvieruksia kolmio pyörän perässä, ja inssiajoni autokorttia suorittavan ajokokelaan perässä. Helpolla tuli. Ja viisi vuotta myöhemmin autokortti puolta halvemmalla, kun moottoripyöräkortin kanssa piti suorittaa vain puolet ajotunneista.

Pikku Zündapp kuljetti meitä Eurooppaankin, Alpeille asti, vaikka vaikeksikin aika lailla vuoristoteillä. Tuskin huomainsinkaan, että moottoripyörä oli valinnut minut! Naismotoristi oli siihen aikaan harvinainen il-

miö, ja kun piti välillä pysähtyä tien varteen putsaamaan sytytystulppia, päät kääntyivät ihmettelämään. Mutta ajaminen oli jo valloittanut minut!

1980-luku

Lapsiperheen arki oli alkanut. Perheeseen ilmestyi räätisitikka. Zündappista piti luopua, mutta se pääsi veljeni Vespan hyvään huomaan. Hankimme kuitenkin kahden muun perheen kanssa yhteismoottoripyörän, ja taas sai ajaa!

Siihen aikaan Jumala näytti minulle unen, joka osaltaan kantoi ulos tulevien aikojen myrskyistä. Koin siinä hyytävästi, millaista olisi jäädä pelastuksen ulkopuolelle! Unessa Vespa, joka ei silloin vielä ollut uskossa, kulki Ikuisen Elämään uskovien joukossa, mutta minä jäin kauhua tuntien täydelliseen yksinäisyyteen.

1990-luku

Ostin oman 250-kuutioksen Hondan kentälle

palaavalta seurakunnan nimikkolähetiltä. Oma pyörä tuntui erityisen hienolta! Lama-aika koetteli, mutta varsinaisen elämän tragedia tuli avioliiton hajotessa. Uskonikin joutui tuuliajolle, ja kuljin syvällä erämaassa. Honda kuitenkin tuotti iloa! Vuonna 1998 koitti kevätpäivä, jolloin ajoin R.M. Heinolle ostamaan uutta taustapeiliä. Kuinka ollakaan, peili jäi kauppaan, mutta mukaan lähti uusi Kawasaki EN500, joka yhä edelleen on minulla. Sohvaksi sitä tituleeraan. Kawan myötä liityin Gospel Ridereihin ja sain paljon uusia ystäviä. Jumalan johdatus kulki mukanani kaikessa, ja elämäni alkoi saada uutta suuntaa! Pian huomasi olevani Tampereen alueen aluevastaava. Gospel Ridersin toiminnasta tuli olenainen osa elämäniä.

2000-luku

Ensimmäinen EMC-rallini (European Motorcyclists for Christ) oli mahtava kokemus! Yhdessä ajaminen, uudet ystä-

ajeltiin viikoittain munkkikahville Pyykin tornille pyöriä katsomaan ja ystäviä tapaamaan. Aluevastaavan rooli vaihtui kerhon presidentin tehtävään vuosiksi 2001–2004. Koko vuosikymmen oli varsinaista motoristin kulta-aikaa! Sydämeni kuitenkin kaipasi uskon uudistumista erämaa-ajokojen sumun ja työstressin jäljiltä. Kauan sitten näkemäni uni ei jättänyt rauhaan. Jeesuksen vertaus morsiusneidoista (Matt. 25) puhutteli.

2010-luku

Jumala näki kaipaukseni ja kuuli rukoukseni. Eron jälkeen olin ollut jotenkin koditon, mutta sain ihmeellisen johdatusen kautta muuttaa maalle, paikkaan, jossa Jeesus on pitänyt minua taivaallisessa täysihoidossa.

Kawasaki kärsi työkiireiden takia kilometrien puutteesta monena kesänä, mutta Vespan vavavedessä olen palannut kerhon toimintaan Armonkalliolle. Kotiin. Armosta!

"Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät!" (Jeesus)

 **Gospel RIDERS**
-moottoripyöräkerho ry

Toimituksen tiedot: Euroll Oy
Linnusperäntie 30, 67600 Kokkola,
Päätöimittaja:
PeeTee Juntumaa
Puh. 041 430 3000
peete.juntumaa@gospelriders.fi
Taitto / Mainosmyynti:
Reijo Ruotsalainen,
Puh. 0400 562088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
Paino: Botnia Print Oy / Kokkola

VALU
SOLID DIGITAL FOUNDATION.

**Tule mukaan mukavaan porukkaan
Gospel Riders -moottoripyöräkerhoon!**
www.gospelriders.fi/jaseneksi

Poikkeuskesänä 2020 ei halailtu, mutta tie kutsui

Teksti: Pertti Nieminen

Kuvat: Sonja Hellén-Nieminen

Pitkään odotettu motoristin kesä 2020 näytti koronarajoitusten vuoksi olevan peruutettu. Lopulta luovien ratkaisujen ansiosta kilometrejä mittariin kertyi vähintäänkin keskinkertaisen ajokauden verran.

Valmistauduimme perheessämme tavanomaista suuremmin odotuksiin ajokauteen 2020. Euroopan kristittyjen moottoripyöräkerhojen Euroopan tapahtumaa, EMC Rallya oltiin järjestämässä Ruotsissa kymmenen vuoden takaa tutussa paikassa, Halmsstadissa, maan länsirannikolla. Vuoden tauon jälkeen näytti siltä, että nyt pääsisimme taas mukaan.

Tapanamme on ollut yhdistää EMC:n yhteyteen oma lomamatkamme. Tälläkin kertaa varailimme hotelleja Ruotsista kesälle. Tapasimme matkamessuilla Gotlannin saaren matkailun edustajia, joilta saimme vinkkejä saaren valloittamiseksi niin, että olisimme vaihtaneet moottoripyörät muutamaksi päiväksi polkupyöriin.

Maaliskuussa iski korona. Meidän perheeseemme vielä tavanomaista ärhäkämmin, koska satun toimimaan tapahtuma-alalla, joka suljettiin täydellisesti heti pääministerin ensimmäisen TV-esiintymisen jälkeen. Lohtua toi ajatus, että nythän tästä aukeaa oiva ajokausi, kun töitäkään ei taida kesällä olla. Ruotsin-reissu oli tulossa vasta elokuussa. Kuvittelimme, että eiköhän pienestä viruksesta siihen mennessä päästä eroon.

Tapahtumat peruuntuivat toinen toisensa jälkeen

Kevään ja ajokelien koittaessa totuus alkoi paljastua. Selväksi kävi, että ajotapahtumia ei taida olla tiedossa. Ruotsiin ei ollut mitään asiaa, ja kaikki varaukset täytyi perua. Kotimaan tapah-



Tarkkaan mitatut turvavälit Porkkalan Marinassa



Nurmijärven Myllykoskella

tumiakin peruuntui peräjälkeen, ensin Liedon motoristikirkko, sitten kotimaan ykköstopahtuma MOJ Meeting ja lopulta alkukevällä kerho linjasi, että alueellisia ajelujakaan ei virallisesti järjestetä.

Kevät oli kuitenkin lämmin, ja tiet kutsuivat. Saattoihan sitä lähteä ajelemaan perhekunnittain, ei muuta kuin kiva kesäinen kuppila kohteeksi ja menoksi. Mutta kävi niin, että niitä kivoja kahviloita ei tien varrella ollutkaan. Kaikki paikat olivat alkukesästä kiinni, jopa WC:n löytäminen osoittautui hankalaksi.

Kävi selväksi, että jotta ajokausi pelastettaisiin, tuli löytää uusia ja luovia ratkaisuja. Espoon

alueen Whatsapp-ryhmä oli yksi pelastus. Siellä kukin pystyi ilmoittamaan ajeluhaluista ja mukaan pääsi epävirallisesti. Ryhmät pidettiin luonnollisesti pieninä. Kivoja kuppiloita ei tarvittu, onhan pääkaupunkiseutu täynnä hienoja luontokohteita. Termospullo pitää kahvin lämpimänä, ja omat eväät maistuvat luonnon helmassa.

Uudet kohteet ja termarikahvia

GR-kerhon tavaramerkki, halaaminen, muuttui kyynärpäiden kolisteluksi, ja kahvittelet tarkasti mitatuin turvavällein istuskeluksi. Lopulta uudet luonnon-

läheiset kohteet retkeilytyyliin avasivat uuden näkökulman moottoripyöräilyyn. Loppukesästä kokoontumisrajoitukset hieman vapautuivat, ja saatoimme kutsua virallisesti Espoon alueen ajeluille väkeä. Koska virallisia tapahtumia ei ollut, jokaviikkoiset tiistaiajelumme alkoivat olla tupaten täynnä motoristeja myös kerhon muilta alueilta.

Loppukesän ansiosta koronakesästä kehkeytyi lopulta vilkas toiminnan kesä. Useimmat motoristit viettivät kesää kotipiirissä, ja mutkateitä riitti hyvin lähiseuduilla. Tiistaisin jouduimme usein jakamaan ajelijat kahveen ryhmään. Kahvilatkin olivat taas loppukesällä auki. Jotta emme



Kyynärpäitä kolistelevat Seikku Paunonen ja Pertti Nieminen Emäsalon Varlaxuddenin rantakallioilla

olisi aiheuttaneet yllättäviä kysyntäpiikkejä, teimme kohteisiin ennakkovarauksia. Niin kahvia, pullaa ja burgereita riitti koko porukalle, parhaimmillaan yli kahdellekym-

menelle motoristille. Loppukesästä pääsimme myös järjestämään motoristikirkon Kirkkonummen vanhassa kirkossa. Ehtoollista jaettiin hansikkaat kädessä maskien ja pleksien takaa. Koronakesän 2020 ajokaudesta muodostui näin lopulta vilkas ja taatusti muistoja herättävä. Toista vastaavaa ei toisaalta enää toivoisi omalle motoristin taipaleelle tulevaksi.

Hyvän motoristin johdatus



Teksti ja kuvat:
Juhani Laaksonen

Hyvän paimenen psalmi (Psalmi 23) on varmaan yksi Raamatun tunnetuimmista psalmeista. Siinä paimen johdattaa laumaansa sekä ohjaa sen oikealle tielle neuvoillaan. Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta on myös ver-

sin haasteellista, varsinkin, kun kypärät ja korvatulpat vaimentavat kuuluvuutta. Motoristikulttuurissa äänen käyttö on enemmänkin huomion herättämistä kuin opastamista. Kristityt motoristit ovat siten varsinkin kekseliäästi valinneet tuon äänen käytön ylis-tyksen välikappaleeksi.

Valot näyttävät tietä ja varoittavat

Toinen meidän Vapahtajaamme liitetty asia on valo. Valohan on tien näyttäjänä ja ohjaavana elementtinä hyvin paljon käytetty kaikkialla maailmassa. Majakan valo ohjaa laivoja, katuvalot valaisevat tietämme illan hämärtyessä, ja Kristuk-

valo, eli ollaan paikallaan. Silloin on valmius moottorin käynnistämiseen. Kun huomiovalot syttyvät, se ilmoittaa ympäristölle pyörän olemassaolosta. Jarruvalot kertovat nopeuden pu- toamisesta, ja vilkkuvalot ilmaisevat suunnan muutoksesta. Varsinaiset ajovalot, kuten lähivalot, auttavat näkemään yksityiskohtia, ja kaukovalot auttavat suunnistamaan. Mittariston valot varoittavat, jos moottorin kunnossa on jotain hälyttävää tai polttoaine on loppumassa. Ne kertovat myös, mitkä toiminnot kulloinkin ovat käytössä, eli neuvovat kuskia moottoripyörän hallinnassa.

Kun motoristien lauma liikkuu, lauman johtaja

Motoristi-Marja

Teksti ja kuvat:
Marja Kuusela



Marja on kurvaillut Suzukillaan ympäri Uuttamaata ja ollut mukana myös gospelriderien ajeluilla.

Kiinnostuin mopon myötä moottoripyöräilystä. Olin isän apuna rakennuksilla tienaamassa kesätöillä rahaa omaan kevytmoottoripyörään. Se oli Honda NS125R. Reviiri laajeni lähimpään suurempaan kaupunkiin, Seinäjoelle. Ajelin usein mökille, ja ystävän kanssa ajettiin jopa juhannuskonferenssiin Keuruulle. Liityin Gospel Ridersiin ja annoin Moto-

päästä kulkemaan omia polkujaan, ei kenenkään toisen aikataulujen mukaan.

Olin pitkään ilman omaa pyörää. Kerran, pari kesässä sain ajaa isän Honda "tuutti" 750 Fourilla, ettei ajotaito ihan ruostu. Yhtenä kesänä seikkailin sillä enemmän, kun isä toi sen minulle Pohjanmaalta Saloon.

Joka kevät, kun tiet su-

Olen ollut mukana Gospel Riders -ryhmän viikkoajeluissa ja rippikouluvierailuilla, joissa olen saanut kertoa nuorille kokemuk- siani moottoripyöräily- stä ja uskosta. Olen saanut toisilta motoristeilta apua, kun pyörän kanssa on ollut ongelmia, milloin käyntiinläh- dän kanssa milloin kaatuneen pyörän nostamisessa. Kaatumisessa



rattu hyvään paimeneen (Joh. 10:11). Kun motoristit ajavat ryhmässä, he ovat kuin paimenen johdattama lauma. Ryhmälle on aina sovittu johtaja ja tarvittaessa myös apulaisia. He ovat tavallaan paimenia motoristilaumalle.

Raamatusta voimme lukea myös, mitä ominaisuuksia paimeneen on liitetty. Yksi tällainen ominaisuus on tuttu ääni. Lauma tunnistaa oman paimenen hänen äänestään (Joh. 10:14). Tämähän voisi motoristien kesken tarkoittaa sitä, että ryhmän vetäjälle valikoituu aina se kovaäänisin moottoripyörä. Harrikan kumea jyske kuuluu kauas ja on hyvin tunnistettavissa. Äänellä johtaminen motoristien kesken on kuitenkin var-

sen valo ohjaa meitä pimeydestä kohti Jumalan läheisyyttä (Joh. 8:12).

Eikä valot ja valojen käyttö suinkaan ole vieraita moottoripyörässäkään. Tämä toki riippuu moottoripyörän mallista, mutta tieliikenteeseen tarkoitetuille moottoripyörille noita erilaisia valoja kyllä löytyy. Kun väännämme virta-avaimesta, syttyy heti liuta merkkivaloja, esimerkiksi vaihteen vapaallaolon

neuvoo sitä enemmän valoilla kuin äänellä. Tässä mielessä meidän Vapahtajaamme liitetty Maailman valo -vertaus on hyvin osuva. Kristuksen huomiovaloissa voimme nähdä Jumalan ja ihmisen keskinäisen yhteyden. Hänen valonsa ohjaa, varoittaa ja neuvoo meitä kaikissa elämämme vaiheissa. Kannattaa siis pitää Kristus-valot päällä elämän mutkateillä.



Monen vuoden tauon jälkeen löytyi omaksi pyöräksi kaunis kalamerkillä varustettu Suzuki.

ristiraamattuja sopivissa tilanteissa kohtaamilleni ihmisille.

Moottoripyörä oli minulle arkinen kulkuväline, jolla kävin koulussa ja töissä. Jopa loka-kuussa, sulana päivänä, piti päästä ajaen kouluun, vaikka välillä oli tullut jo räntää. Oli tärkeää

livat, tuli kaipuu päästä prätjän sarviin. Vihdoin, monen vuoden tauon jälkeen, se tuli mahdolliseksi. Hankin auringonkeltaisen Suzuki GSX-600F:n, jossa oli kalamerkki valmiina. Olen kierrellyt sillä ympäri Uuttamaata. Pisin reissu oli lähelle Hankoa.

loukkaantunut olkapää parani rukouksen ja fysioterapian yhdistelmällä.

Toivon toisille motoristeille enkeleitä tulevan kesän ajoihin. Ei muuta kuin mutkaisia teitä näkymättömiin!



Kesämatka Nordkappiin ja Lofoteille

Teksti ja kuvat:
Hanne & Kari Häkkinen

Kesän 2020 moottori-pyörämatkan suunnittelu oli pitkällä jo alkuvuodesta. Kesäksi oli suunnitelmassa vajaan kolmen viikon Balkanin kierros, missä emme olleet vielä ikinä käyneet pyörällä. Mutta kevät ja Covid-19 muutti tilanteen, kuten niin monilla muillakin. Emme kuitenkaan lanistuneet, koska halusimme päästä jonkin vaikean kevään jälkeen. Lopulta suunnitelmat vaihtuivat Pohjois-Norjaan, joka oli meille uusi tuttavuus moottoripyörällä. Sinne päätyivät monet muutkin Suomesta, kuten myöhemmin matkalla huomasimme.

Pohjois-Norja tuli tutuksi

Lomamatkojen kuvaaminen on ollut meille tärkeää jo monet vuodet. Kypäräkamera oli päivitetty uudempaan, ja rinalle oli vielä hankittu pieni kuvausdrone. Utta ja mielenkiintoista oli siis odotettavissa matkalta siinäkin mielessä. Halusimme viettää mahdollisimman paljon aikaa Pohjois-Norjassa, joten matkasimme Rovaniemelle asti junalla menen tulleen. Reittimme vei ensin Rovaniemeltä Nordkappiin ja sieltä Altan, Tromssan ja Narvikin kautta Lofootien eteläkärkeen. Lofoteilta jatkoimme Senja-saarelle, jota voimme lämpimästi suositella. Senjalta jatkoimme Suomen puolelle Kilpisjärvelle, sillä emme halunneet koronan tähden mennä Ruotsin läpi. Reitillä käytimme useita pieniä lauttoja, jotka kulkevat siellä kuin lähiliikenteen bussit Suomessa. Matka lyhenee, ja lautoilta on kiva katsella maisemia.

Yllätyksiäkin oli matkalla

Vajaan kolmen viikon pituiselle reissulle mahtui



Lofoteilla on kaunista



Olemme saapuneet Nordkappiin

paljon. Muutimme alkuperäistä reittiä sään tähden muutamaan otteeseen, joten kaikkein sateisimmat päivät vietimme Tromssassa ja Narvikissa, missä sade ei niin paljon haitannut. Huomasimme, että Norjan epävakaisen sään tähden on hyvä olla pieniä joustomahdollisuuksia reitin valinnassa.

Toinen yllätys, johon emme osanneet varautua, olivat aivan pohjoisimman Norjan karkeat tiet. Hyväkuntoinen takarengas kului alta silmissä, ja uuden renkaan vaihto lopulta onnistui, ja silloinkin ainoa vaihdon haastavaksi. Tromssassa vaihto lopulta onnistui, ja silloinkin ainoa vaihdon haastavaksi. Tromssassa vaihto lopulta onnistui, ja silloinkin ainoa vaihdon haastavaksi.

Hienoja muistoja syntyi taas matkan aikana. Hauska yksityiskohta oli muun muassa norjankielinen jumalanpalvelus Altassa. Northern Lights -katedraali oli ehkä kaunein nykyaikainen kirkko, jonka olemme nähneet. Pohjois-Norjan tiet ja maisemat ovat mykistävän kauniita. Mieleen jäivät erityisesti Nordkappiin vievä jäämeren vierellä kulkeva tie, samoin tiet Lofoteilla sekä Senja-saaren pohjoinen näköalareitti.

Suomalaisten runsas määrä yllätti koko matkan ajan. Eräänkin hotellin parkkihallissa oli reilu tusina moottoripyörää, ja kaikki Suomen rekisterikilvissä.

Kaipuu ja videot jäivät

Yksi asia jäi matkalla vähän harmittamaan. Erityisesti Lofoteilla ja Senjan saarella käynteihin kuuluvat retket luonnossa ja vuorilla. Niiden tekeminen vaatii motoristeilta jonkin verran erikoisjärjestelyjä. Moottoripyöräkaumoissa ei kovin pitkiä vaelluksia tehdä eikä korkeita vuoria valloiteta. Kaiken kaikkiaan matkasta ja Pohjois-Norjasta jäi hienot muistot ja kaipaus lähteä uudelleen. Talvella on kiva katsella matkavideoita ja muistella kesää uutta kautta odotellessa. Jos rauhallisella kristillisellä musiikilla säestetyt videot reissusta kiinnostavat, ne löytyvät Youtubesta hakkar1-nimiseltä kanavalta. Matkasta syntyi kuusi noin kymmenen minuutin filmiä, jotka alkavat sanoilla MC Tour to Nordkapp and Lofoten Norway. Turvallisia ja mukavia kilometrejä kaikille motoristeille. Moikataan, jos tavataan tien päällä!



Bergbotn Senjan saarella



Renkaanvaihto onnistui lopulta Tromssassa



Northern lights -katedraali

KESÄKAHVILA KEIDAS
Rantatiellä nro 749
Norra Larsmovägen 481, Luoto
AVOINNA KESÄLLÄ
Ti-to 11-19
Pe -su 11-20
Ma Suljettu
Myös majoitusta.
Tervetuloa!
Seuraa FB-sivuaamme
/KesäkahvilaLarsmo

Gospel Rider ja rock

Teksti:
Seikku Paunonen
Kuvat:
Sonja Hellén -Nieminen

Viisi vuotta sitten sain kutsun Haltialan motoristi-iltojen kauden avajaisiin. Oli määrä lausua siunauksen sana uudelle, alkavalle ajokaudelle ja noin tuhannelle tilaisuuteen kokoontuvalle bikerille.

Espoolaisten gospelridereiden kanssa aloimme järjestellä tilaisuuden musiikkipuolta. Virolainen, reipasta folkia laulava ja soittava bändi oli valmis tulemaan mukaan. Tuli mutka matkaan. Haltialan emäntä, Seija, vanha motoristi, ilmoitti viileästi: "Ei kelpaa. Bikerin musiikki on heavy tai hard rock."

Minulle tuo musiikinlaji ei ollut kovin tuttu edes korvakuulolta. Festariuutisista television puolelta muistui vain suuret, kuin hurmiossa heiluvat ihmisjoukot, joiden käyttäytyminen muistutti karismaattista kokousta. Kädet olivat kohotettuina kuin ylistykseen. Siitäkään en osannut innostua, ehkä siksi, etten oikein tiennyt, millaista jumalaa siellä ylistettiin.

No niinhän se on

Sitten iski uusi ajatus: oikeassahan Seija oli. Rock. Rock merkitsee kalliota. Muistin lukemattomat hetket, jolloin Hong Kongissa, amerikkalaisten lähettitovereitten kanssa olin laulanut: "Rock of Ages, cleft for me, let me hide myself in thee! Kallio, jok' aukenit, jos mun suojaas kätkisit!" Rock, Kallio, suurella kirjaimella. Sen Jumalan tunsin.

Siitä lähtien tuo ajatus — tai löytö — ei jättänyt rauhaan. Kun moottoripyörämessuilla naama peruslukemilla pari vuotta sitten väitin bikeriveljelleni, armoitetulle Gospel Rider -muusikolle Esalle, että bikerin musiikki on hard rock, hän pysähtyi hetkeksi, raapaisi päätään ja tokaisi: "Katothan, niinhän se



Biker Pastor Seikku Paunonen

on!" Pohdimme hetken sinisiä ajatuksia niin kuin se vanha Konsta kerran.

Turvakallio — sinne!

Raamattu aukesi, ja ajatus Rockista, turvakalliosta, laajeni. Jumala sanoi Moosekselle erämaassa janoon nääntyvän kansan huutaessa hätäänsä: "Minä olen sinua vastassa kalliolla, Horebin luona. Lyö kallioon, niin siitä alkaa juosta vettä ja kansa saa juodakseen" (2. Mooseksen kirja 17:6). Elävän veden virrat vuotavat peruskalliosta, Isästä Jumalasta, joka suojaa edestä ja takaa, joka on laskenut kätensä päällemme (Psalmi 139). Psalmin rukous on myös omani: "Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta. Sinä, joka tahdot pelastaa minut, sinä olet minun kallioni ja vuorilinnani" (Psalmi 71:3). Kristus, kulmakivi, kallio. Viisas mies, joka rakensi talonsa kalliolle. Uudelleen ja uudelleen, Kallio, symboli, joka yhdistää meidät elämän lähteeseen, tulee vastaan Raamatusta.

Peruskallio kestää

Tämä ei ole vain kaukaista historiaa ja Raamatun kaunopuheista

ajatuksia. Se on myös elämäkokemusta, jonka olen kuullut monta, monta kertaa Hongkongin nuorten narkomaanien ja suomalaisten gospelriderien suusta. Riippuvuus herooinista tai alkoholista ei katkeakaan ennen kuin on pu-

seksi. On opittava kiittämään siitä, ettei niin alhaalle voi mennä, ettei Jumala, Hard Rock, olisi vielä alempana otamassa vastaan. Ja vastaan hän ottaa, kun ihminen hellittää.

mään juhlapaikkaan. Oli kotoisaa, oli juhlallista. Jaoimme aterian, joka olisi kelvannut keskiaikaiseen kuninkaanlinnaan. Olimme yhtä perhettä.

Juhlan kohokohta tuli aivan lopussa. Päivin mies, gospelrider hänkin,

han motoristipastorin jalka pyrki vipaamaan musiikin tahdissa. Päivin tyttäret, linnanheidot, tanssivat. Vauhti kasvoi kasvamistaan. Siinä vaiheessa vanhan papin kädet rupesivat pyrkimään kohti taivasta. Mitä siinä oikein tapahtui?

Rock, kallio — se jää

Rokki soi! Rock, isolla kirjaimella. Pieni ihme laskeutui juhla joukon ylle. Kivi ylisti Herraa! Kallio soi kuin hymni. Elävän veden lähde aukesi kallioista. Sade oli lakannut ja aurinko pilkahti esiin. Kun teimme lähtöä, koronan haamu oli yhä keskelläämme. Maailma kaikkineen oli yhä sama. Mutta Rock, Kallio, soi yhä. Ikään kuin vanha profeetta Jesaja olisi hyvästellyt: "Herran Henki on ylläni, hän on lähettänyt minut lohduttamaan kaikkia murheellisia, antamaan Siionin sureville kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapähineen, murheisen hengen sijaan ylistyksen viitan" (Jesaja 61: 2–3).

Isä Camillon hahmo leijui takavasemmalla ja väitti, että jokainen tarina päättyy Jumalan ylistykseen.



Rokkijalka vippasi

donnut niin alas, ettei alemmaksi enää pääse, ei ennen kuin jalat ovat kalliolla. Moni auttaja, ystävä, joka haluaisi katkaista syöksykierteen, joutuu nöyrästi myöntämään: sille miehelle ei kannata puhua Jumalasta. On puhuttava Jumalalle hänestä. Kaikki on käännettävä rukouk-

oli pukeutunut luostarin munkin, apotin kaapuun. Juhlasalin toinen pääty raivattiin avaraksi. Sitten alkoi huikea musiikkiesitys. Siinä soi sekaisin räp ja rock. Apotti kertoi Päivin tarinaa. Meno huipentui kertosäkeeseen: Rokki soi, rokki soi, Päivin rokki soi!

Ja kyllä se soikin. Van-

Lentäminen vaihtui moottoripyöräilyyn

Teksti ja kuvat:
Heikki Hartikainen

Kesäpäivään kuuluu tietysti moottoripyörä. Aivan erityinen päivästä tulee, jos siihen kuuluu myös lentokoneita. Niinpä retki Suomen Ilmailuliiton vuoden 2020 päälentönäytökseen Kauhavalle oli itsestään-selvyyys.

Lauantain sää lupasi ainakin aluksi hyvää, tosin etelästä lähestyi saderintama. Matkaa Espoosta tulee runsaat 400 kilometriä suuntaansa, joten pikaisen aamupalan jälkeen nakkasin takaboksiin lompakon, puhelimen (kameran), aurinkorasvan ja sadevarusteet: Check! Nyt vaan oktaania pyttyyn!

Entisellä ilmasotakoululla odotti hyvin organisoitu moottoripyöräparkki ja vitosen hintainen narikka ajovaruksille. Näytösalueella valitsin paikan keskialueelta, missä on vähemmän väkeä kuin etulinjassa.

Petroli muuttuu desibeleiksi Kauhavalla

Näytöksessä saatiin nähdä loistavaa osastotaitolentoa, esimerkiksi Fouga Magister -klassikkoparin, Suomen Ilmavoimien Midnight Hawkien ja Britannian ilmavoimien Red Arrows -ryhmän toimesta. Päivän toinen kohokohta oli todistaa, miten petrolia muu-



Prätkäparkki

tetaan rintaa täriseväksi meteliksi HX-hankkeen hävittäjäkandidaateilla. Myös potkurikonepuolella nähtiin sekä hienoja klassikkokoneita että taitavaa osastotaitolentoa.

Näytöksessä en käyttänyt aikaa ruokajonossa seisomiseen, vaan päivä meni mukana ol-

leen eväslävän voimalla. Ohjelman loppuessa oli kova nälkä, mutta päätin kuitenkin heti ajaa mahdollisimman pitkälle ennen kuin pimeä ja etelästä lähestyvä sade tulevat vastaan. Se tapahtui Tampereen kohdalla. Meinin paikalliselle ABC:lle syömään ja miettimään,

nen ei enää sytyttänyt samalla tavalla kuin nuorempana, ja mittarilentokelpuus olisi ollut kallis hankkia ja vielä kalliimpi ylläpitää. Olin hiljattain myös hankkinut moottoripyörän ja päättänyt, että vaikka aina tulen olemaan ilmailija, itse lentäminen saisi jäädä.



BAE Hawk on 40 vuotta ja kirjoittaja aavistuksen enemmän

Lentäjästä liivijengiläiseksi

Pian huomasin, että moottoripyöräilyssä on paljon samanlaisia aineksia kuin lentämisessä. Molemmissa on syytä pitää ajatukset tiiviisti itse tekemisessä. Ehkä siksi lentokoneen tai moottoripyörän puikoissa pääseekin niin mukavasti irti tavanomaisesta. Jonkinlainen vapauden tunne on myös yhteinen. Sekä sekä lentokone että moottoripyörä tuntuvat olevan yleistä mielenkiintoa herättäviä kulkupoleja ja leimaavan myös käyttäjänsä. Taviksesta tuleekin lentäjä tai prätkäilijä.

Aloin vähitellen kaivata myös seuraa moot-

toripyöräilyyn ja pohdin, mistä samanhenkisiä motoristeja löytyisi. Kaveripiirissä ei moottoripyöräilyä harrastettu, eivätkä merkkikerhotkaan oikein sytyttäneet; moottoripyörän merkki on minulle täysin yhdentekevä. Törmäsin kuitenkin Gospel Ridersin web-sivuille ja päätin osallistua kaikille avoimeen tiistaiajeluun. Tunsin heti kuuluvani joukkoon, kiitos mukavan vastaanoton ja samanhenkisten motoristiveljien ja -siskojen. Nyt odottelen keväisempiä kelejä ja toista ajokautta GR-kerhon jäsenenä.



Red Arrows

TOURING BIKES
HOTMOTOR.FI
ISOT MOOTTORIPYÖRÄT
ETELÄ-POHJANMAALTA
www.hotmotor.fi
Puh. 050 327 3910 | janne.taka@hotmotor.fi
JT-LAITE OY YLISTARONTIE 17, 61400 YLISTARO

MOTORCYCLE EQUIPMENT
HOTMOTORshop
www.hotmotorshop.fi

VERKKOKAUPPA MISTÄ LÖYDÄT KAIKEN MITÄ TARVITSET!
Tarvike- ja varaosamyynti:
Puh. 045 858 6710 | markus.latvanen@hotmotor.fi

miten hieno päivä oli ollut. Loppumatka kaatosateessa ja pimeässä olikin sitten lähinnä perille pääsyn varmistamista.

Harrastuksissa on puolensa

Sain ilmailukärpäsen pureman jo viisivuotiaana, mistä alkoi yli kymmenen vuotta jatkunut lennokkiharrastus. Opiskeluaikana suoritin ensin purjelento- ja sitten yksityislentäjän lupakirjan. Kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin pohdin lentämisen kustannuksia suhteessa siitä saatavaan mielihyvään. Näkölentosaäntöjen mukainen lentämi-



Fouga Magister tankattavana

Teksti ja kuvat:
Tapio Kyllönen

Alpen masters!



Matkalla Barcelonettesta kohti Col de la Bonnettea tiellä D64 olemme saavuttaneet jo 2244 metrin korkeuden, ja puusto on jäänyt taakse.

Meitä motoristeja on moneen lähtöön. Useimmat pitävät mutkateistä ja isoin osa viihtyy asfaltilla. Yksi parhaista paikoista löytää loputtomiin mutkaista asfalttia ovat Alpit. Tässä vinkki Alpien reiteistä.

Takuuvarma suosikkini on reitti Ranskassa Cannesista (D6185) Grassen kautta Digne'n (D6085) ja edelleen Barcelonnetteen (D900). Sieltä reitti jatkuu Euroopan korkeimman passin Cime de la Bonnetten kautta Isolan kylään. Hauskuus alkaa heti Grassen jälkeen, tie kohoaa ensimmäisen kerran kohti kahden kilometrin korkeutta. Alla on hyväpintainen asfaltti, joka luikertelee oikealta vasemmalle ja taas oikealle. Suoria ei ole haitaksi asti. Maisemat ovat henkeä salpaavat, ja tien reunustalla on paikka paikoin todella vanhoja rakennuksia. Tienvarren kyltit osoittavat korkeuden merenpinnasta. Lukema nousee vinhaa vauhtia. Matkaan kannattaa lähteä täydellä tankilla, ja vähät kahvilat tien varressa on hyvä hyödyntää taukopaikkoina.

Muistan ikuisesti ensimmäisen kertani tällä pätkällä. Alla oli uusi, juuri esitelty Ducati Multistrada 1200S, ja tietä viitoitti kolme sporttipyörää: MV Agusta, Yamaha R1 ja Suzuki GSX-R 1000. Se oli vauhdin hurmaa alusta lähtien. Kevyt Ducati, sen 150 hevosvoimaa ja mukava ajoasento riittivät hyvin kolmikon mukana roikkumiseen.



Tähän ei kyllästy! Erimuotoiset kaarteet seuraavat toisiaan. On hyvä muistaa, että lähes 2500 metrin korkeus vaikuttaa jo moottorin tehoonkin.

Pelkkää hymyä Barcelonetesta Isolaan

Tarpeen tullen Barcelonette tarjoaa hyviä vaihtoehtoja yöpymiseen. Siellä on myös ranskalaiseen tapaan loistavia lounas- ja illallisravintoloita. Varsinainen seikkailu alkaa Barcelonetesta eteenpäin. Muutama kilometri mennään ylätasankoa pitkin tietä

D900, mutta sitten kääntyy tielle D64. Siitä eteenpäin hymyä ei saa kasvoilta ennen Isola! Reitti on tuttu myös Tour de France pyöräkisasta, ja juuri se takaa tienpinnan hyvän laadun. Barcelonette on noin kilometrin korkeudessa. Puuraja tulee vastaan noin kahdessa kilometrissä, mutta nousu jatkuu aina 2860 metrin korkeuteen! 2000 metrissä on puura-



Huhtikuussa 2018 oli yön aikana satanut lunta! Lämpötila oli 2,5 astetta, onneksi tie oli sula ja pääsimme noin 1700 metrissä olleen passin läpi. Varovainen sai kuitenkin olla.

jan lisäksi kummallakin puolella huippua tien vieressä vanhat vuoristojääkäreiden kasarmit. Sieltä Ranskaa on puolustettu perivihollista Italiaa vastaan menneiden vuosisatojen aikana.

Isolasta hauskuus jatkuu Italiaan mutkateille

D64 -tie muuttuu jo ennen Isola tylsäksi valtatieksi. Jos ohittaa Barcelonnetten pelkällä tank-



Pyöräni Triumph Tiger Explorer Chamonix'n lähellä reilun kilometrin korkeudella. Kohta lähdetään kiipeämään!



Kirjoittaja vuonna 2012 tien D6805 varrella Grassesta eteenpäin. Komeita on maisemat. Kuvassa oleva järvi on lähes kilometrin alempana.

kauksella ja kahvilla, voi Isolassa etsiä hotellin ja viettää yön siellä. Jos haluaa riemun jatkuvan, kannattaa kääntyä tielle M97 suuntaan Isola 2000. Se on laskettelukeskus, mutta tie M97 jatkuu sen ohi kohti Italiaa. Col de la Lombarde (2350 metriä) on rajalla.

Italian puolella tie jatkuu numerolla SP255. Heti rajan jälkeen voi kääntyä pois päätieltä

vasemmalle pikkutielle. Tämä tie liittyy myöhemmin takaisin SP255 -tiehen. Myös SP255 tarjoaa hauskuutta koko rahalla. Italiassa mutkat ovat alkuun loivempia, mutta pian tarjolla on kaikkea neulansilmien ja loivien mutkien väliltä erilaisina yhdistelminä. SP255 päättyy huiman laskeutumisen päätteeksi tiehen SP21 vähän ennen Vinadio -nimistä kylää.

Loppu neulansilmäsyheröä, jossa kaikki vaihteet kakkosesta ylöspäin ovat täysin turhia!

Nämä reitit ovat myös maisemallisesti niin kauniita, että tavan takaa joutuu huokaamaan tämän Luojan luoman maailman kauneutta. Suotta ei Raamatussa sanota moneen kertaan luomistyöstä puhuttaessa: "Ja Jumala näki, että niin oli hyvä!"

Teksti: Kirsikka Kauko
Kuva: Jouko Virta

Pyöräni tarina

Kawasaki EN500 vuosisimallia 2004 on järjestyksessään kolmas pyöräni. Aloitin vuosia sitten nätilä 250-kuutioisella Hondalla, jonka huipponopeus oli myötätulessa 120 kilometriä tunnissa. Tämä Kawasaki-rautaruuva on kyllä kullultaan ja muun muassa väännöltään aivan eri luokkaa.

Pyörälläni on melko koskettava ja omintakeinen tarina. Omalta kohdaltani liityin siihen maaliskuussa 2012. Bongasin kiinnostavan ilmoituksen. Sovin pyörän tsekkaamisesta omistajan kanssa. Kohtasin onnellisenhaikean pariskunnan, joka muisteli, kuinka he ostivat pyörän uutena. Kahdestaan he ajelivat sillä ympäri Etelä-Suomea. Pyörä oli osa heidän perhettään. Sillä tuntui olevan spesiaali paikka heidän sydämessään.

Ymmärsin heitä, sillä harrastus oli tuottanut paljon yhteistä iloa. Pyörän myyminen oli haitteka ja ilmeisen vaikeaa. En ihmetellyt sitä, kun he sanoivat, että etsimme pyörälle hyvää kotia. He eivät sitä sanoin kertooneet, mutta ymmärsin myös, että heidän pyö-



Kirsikan Kawasaki oli nähtävillä Helsingin moottoripyörämessuilla Gospel Riders -kerhon osastolla.

räilynsä oli tullut tiensä päähän. Kertomattakin se näkyi kuljettajan olemuksesta. Seuraavana kesänä ei tulisi, eikä sen jälkeenkään, enää uutta pyöräkautta. Tunsin suurta myötätuntoa.

Ostin pyörän ajamatta sitä. Koeistuini, käynnistin ja kaasuttelin. Maaliskuun jäillä ei tehnyt mieli kruiseilla. Mitat toimivat hienosti minulle, moottori kävi hyvin ja otti kunnolla kerroksia. Siinä istuessa sai jalat tukevasti maahan ja samalla pään pilviin. Mietin ko-

tona pariskuntaa ja pyörää. Lähetin heille vielä kiitokset kaupoista Mo-toristiraamatun kera jälkeenkään.

En tiedä, kruiseleeko aiempi omistaja nyt Taivaan mutkateilla, mutta toivon niin. Minä muistan koko perhettä, kun katse-len pyörääni.

Ei myyntiä vaan tuunausta

Olen koettanut pari kertaa myydä pyörää, mutta kukaan ei ole toissaan tarttunut tarjoukseen. Mietin asiaa jonkin aikaa ja päätin tehdä jotakin omintakeista. En osaa hitsata enkä kunnolla maalata ruiskulla. Mutta osaan kyllä purkaa, hioa, maalata muilla tavoilla sekä

muokata ja ommella. Omaan tyyliini, todennäköisesti täysin vastoin kaikkia "ammattilaisten" käyttämiä tapoja, aloin tuunata pyörää jännitys mielessäni.

Tuumin, että kun ei tätä kerran saa myytyä, niin sen saa muokattua. En tässä hirveästi menetä, jos mokaan. Hommaa on vielä varmaan niin paljon kuin huvittaa tehdä. Pyörässä on tarinaa vapaudesta ja ajasta, jolloin luonto ja ihminen olivat lähellä toisiaan Sitä edustaa pyörässä muun muassa susi. Moni vihaa sitä täällä meilläkin. Viha nousee usein ihan syystä, kun aina ei riitä tilaa ihmisten kansoittamassa maassa. Sitä riitti muinoin, kun maa oli todella harvaan asuttu ja koskematon.

Pyörällä on sanoma

Moni ei tiedä, millainen eläin susi oikeasti on. Olen lukenut niistä paljon. Ihailen niitä ja niiden kykyä selviytyä. Ne muodostavat tiiviin, toimivan yhteisön. Johtajuus on tärkeää, ja johtajaa kunnioitetaan. Alfa-naaras on uroksen rinnalla voimakas, vahva lauman puolustaja ja sen elämän jatkaja. Susi on kestävä yksinäänkin, mutta laumansa kanssa yhdessä erämaissaan voittamaton. Aivan niin kuin me kristityt motoristit olemme Kristuksen kanssa voittamattomia.

Jotkut eivät ymmärrä meitäkään, mitä edustamme; ovat epäluuloisia, kuten suden kohdalla. He ehkä kuitenkin

kiinnostuvat ja arvostavat. Ne jotka ymmärtävät, kenties vihaavat muistutusta omasta epä-kelpoisuudesta Jumalan edessä ilman Vapahtajaa, ja torjuvat. Jotkut kenties kokevat huikkeen armon ja vapauden, jonka vielä tuplaa ajo- viima ja mutkatie nenän edessä. Minä koin armon ja sain vapauden. Pyöräni kertoo siitäkin.

Pyörä ja sillä ajaminen antaa valinnanvapautta. Kuulun motoristien suureen heimoon ja voin ajaa yhdessä veljien ja siskojen kanssa. Voin kokea ajoittain yksin ajamisen iloa. Pyörä kantaa näkymättömissä mukanaan myös ihmisiä, joita edelleen muistan. Siinä ei enää lue For Sale, vaan Not For Sale. Minun projektini.



Upea maalaus on herättänyt kiinnostusta.

Palvelevaa majoitusta Kokkolassa läpi vuoden!

★★★★★ DELUX HOME

Villa Romantica

Booking.com
airbnb

2hh parivuoteella
2hh kahdella erillisellä vuoteella
Koko talo 5 lle hengelle
sis. keittiön, saunan, olohuoneen
Ilmainen netti!

Motoristeille 10% alennus!

★★★★★
www.villaromantica.fi
Varaa majoitus Kokkolasta
puh. 0400 562088 (ReijoR)

HIETALAHTI JA POJAT OY

TOIMITTAA BETONISTA

- TEOLLISUUSHALLIT
- MAATALOUSELEMENTIT
- VÄESTÖNSUOJAELEMENTIT
- BROILERHALLIT
- ASUINRAKENNUKSET

Hietalahdentie 46, 69510 HALSUA

FI H & P

puh 06 860 5000 keskus
fax 06 860 5070
hp@halsua.fi
myynti@halsua.fi
www.hietalahtijapojat.fi

**"Et sinäkään
kaikkea
purematta
niele."**

**Hammaslääkäri
Jukka Ikonen
MIKKELI**

Harrikkamiehen ”lankeemus”

Teksti ja kuvat:
Reijo Ruotsalainen

Minut tunnetaan Gospel Riders -kerhossa ja vähän muissakin piireissä vannoutuneena harrikkamiehenä. Ensimmäinen Harrikkani oli 1990-luvun alussa KH900 ”lättöpää”. Hankin sen Floridasta tutun kautta. Muistan, kuinka innoissani olin, kun sain sen keväällä tallille. Yritin heti tuntitolkulla, epätoivon vimmallalla, saada sitä käyntiin. Se ei lähtenyt millään, vaikka kaiken piti olla kunnossa. Moottori sai bensaa ja löi kipinää, ja sytytys oli kohdallaan.

Olin ihmeissäni — kunnes joku kuiskasi korvaani: vaihda bensat. Tein työtä käskettyä, ja voi pojat! Sytytys potkasi heti takaisin, niin että nilkka nyrjähti. Mutta jo se tunne, kun moottori lupasi, oli sanoin kuvaamaton. Hetken podin jalkaa, ja ei kun polkemaan uudelleen. Moottori pärähti käyntiin, ja soundit olivat todella harrikkamaiset. Se oli onnen kevät ja kesä, kun sain ajella sillä. Vaikka olen aina innolla odottanut Jeesuksen paluuta, silloin taisin joskus rukoilla, että saisiko vähän ajella ensin?

Siitä se Harrikka-ura aukesi, ja kivaa oli. Siihen aikaan liityin myös Gospel Riders -kerhoon, joka oli silloin aika pieni. Jäsenet olivat hajallaan eri puolilla Suomea, enkä ollut kovin aktiivinen. Lamakin tuli sitten kiusaksi. Kaikki omaisuus piti myydä, ja myös Harrikka meni. Mutta kaipaus jäi, ja varustekamat menivät vintin ylisille. Oli se tunne, että kyllä vielä joskus!



Motoristimallia vuodelta 1999 Reijo ja Harrikka malli, KH 900 vm. -55



Kura lensi vuoden 2020 Enduro Tourilla. Mutta kamera pysyi hyppysissä.

Uusi harrikkakausi

Vuodet vierivät, ja elämä vei miestä ilman pyörää. Monta hyvää kesää kuolasin perään, kun kaverit väänsivät hanaa. Sitten tuli vuosi 2006. Ostin kaverini kanssa puoliksi Kawasaki 1000XZ:n. Sillä pääsin samana kesänä EMC Rallyyn Keuruulle Iso Kirjaan. Samalla uudistin liittoni Gospel Riders -kerhon kanssa. Oli upeaa tutustua tähän porukkaan. Koin olevani

Metsään ja takaisin

Iän karttuessa Harrikka alkoi tuntua yhä raskaammalta. Tunnetta vahvasti vielä se, kun aloin kuunnella tarkemmin BMW-hemmojen tarinoita ja kokemuksia sorateiltä, metsäpoluilta ja iltanuotioilta. Gospel Riders -kerhon puheenjohtajalla Mika Saarisella sattui olemaan myynnissä GS-Bemari, johon varat nippa nappa riittivät, joten ajattelin, että mikä ettei Kun Harrikalle

mari näyttää kestävästi kovatkin kolhut. Opetteluahan tämä tietenkin aluksi on. Luita menee poikki, mutta jospa 70-vuotiaana osaisin jo hallita pyörän jotenkin. Nyt voin sanoa, että kyllä Harrikallakin metsään pääsee, mutta sillä ei pääse sieltä pois. Bemarilla näyttää pääsevän.

Me ihmiset lankeamme erilaisiin asioihin. Tämä lankeemus oli varmaan ihan hyvänlaatuinen, jopa sieltä paremmasta päästä. Näissä pyörä-



Motoristimallia vuodelta 2020 HD Electra Glide Classic vm. -03

kuin kotona, ja koen edelleen.

Ei mennyt kuin vuosi, kun kaverini Uffe ehdotti: eikö osteta Ameriikasta Harrikat. Tuumasta toimeen! Toimme kummallekin satavuotismallit, 2003, joulukuksi Kokkolaan. Talvi niitä rustattiin. Kun tuli kevät, mielen valtasi sama tunne kuin kymmenen vuotta aiemmin, ja Yläkertaan lähti samanlainen rukous.

Harrikalla tuli mainetta ja kunniaa Israelin-matkaa myöten vuonna 2010, pienemmistä pyrähdyksistä puhumattakaan. Maailma oli saanut vannoutuneen harrikkamiehen. Pyörä oli kieltämättä raskas, mutta ainoa todellinen moottoripyörä se on, muut ovat mopoja! No, myönnettäköön, että jokaisella saa olla oma näkemyksensä asiasta. Monta ihanaa ajoa sain sillä ajella sekä yksin että yhdessä vaimoni kanssa. Harrikka oli luotettava peli, koskaan ei jättänyt tielle.

sattui vielä löytymään hyvä ostaja melko läheltä — voin käydä välillä haalamassa vanhaa uskollista ratsuani — lankeemus oli valmis: minusta tuli bemarikuski.

Muutaman kerran olen kaatunut, ja kerran meni solisluu poikki, mutta Be-

asioissahan meillä on suuri vapaus. Eri asia on se, että Jeesukselle kannattaa aina pysyä uskollisena. Monien asioiden kanssa voi ajaa sielunsa suoraan ongelmiin ja juuttua kiinni. Jeesus on ainoa, jonka kanssa voi ajaa niistä ulos.

28 VUODEN
KOKEMUKSELLA

Pyydä tarjous!

ÄLÄ KÄRSI KUUMUUDESTA -
varaudu helteisiin jo nyt!

Meiltä ilmalämpöpumput, ilma-vesilämpöpumput, poisto-
ilma- ja maalämpöpumput - myynti, asennus ja huolto!

KYLMÄ- JA KUUMAHUOLTO MATIKKA
KODINKONEHUOLTO

Myllyvainiontie 33, Lempäälä
vmatikka@kolumbus.fi, www.vmatikka.fi
Puh. 03 375 2484, 0400 628 870



<https://agapevalmennus.fi/>
p.0400-805310

Työyhteisön tiimipäivät

Ryhmä- ja yksilövalmennukset
nuorisoryhmille.

Toiminnallisten nuorisotyö-
menetelmien koulutukset.

Ratkaisukeskeinen terapia opiskelija-
työnä, myös etänä mahdollista.

Moottoripyöräilyn ennakoivan
ajon koulutukset.

Kannattaisiko tulla toisiin ajatuksiin?

Kuva ja teksti:
PT Juntumaa

Kun Jeesus ristiinnaulittiin, hänen molemmilla puolillaan oli kaksi muuta kuolemaantuomittua. He pilkkasivat ensin Jeesusta, mutta toinen tuli kuitenkin toisiin ajatuksiin. Hän sanoi lopulta Jeesukselle: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi." Jeesus vastasi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä sinä olet minun kanssani paratiisissa." Melkoinen tilanne — ja melkoinen lopputulos! Molemmat roistot olivat elämänsä kalkkiviivoilla. Heillä oli sama menneisyys, tuomio ja rangaistus. Kuitenkin lopputulos oli täysin erilainen.

Vaikka emme suuria rikollisia olekaan, meistäkin jokainen on tehnyt vääryyksiä ja ansainnut tuomion. Koska Jeesus kuoli synnittömänä sijaiskuoleman jokaisen tähden, muutos on mahdollinen. Ristin ryöväri käsitti, että jos hän kuolee synneissään, edessä on kadotus. Viime hetkillä hän tuli ajatelleeksi, ettei se ehkä olekaan ainoa vaihtoehto. Ei ollut. Mies uskoi ja sai armon. Toinen kuoli synneissään, ja päämäärä oli sen mukainen.



Jeesus kuoli Golgatalla, ettei yhdenkään ihmisen tavitsisi kuolla synneissään. Ota Jeesus vastaan, ja elät ikuisesti. Kuvassa ns. Gordonin Golgata, joka on mahdollinen Jeesuksen ristiinnaulitsemisen paikka Jerusalemissa.

Jokaisella ihmisellä on kaksi vaihtoehtoa. Luottaa Jeesukseen syntiensä sovittajana — tai vastata niistä itse. Valinta on sinun. Olitpa millä tiellä tahansa tällä hetkellä, kutsun sinua luotamaan Jeesukseen ja ottamaan hänet vastaan Herraksesi. Jos olet kulkenut

omilla teilläsi, tule toisiin ajatuksiin ja rukoile: "Jeesus Kristus, tunnustan, että olen tehnyt väärin. Luotan sinuun syntieni sovittajana ja pyydän tekojani anteeksi. Haluan tulla nyt sinun lapseksesi. Kiitos, että otat minut vastaan juuri nyt."

MOJ!

Gospel Riders -moottoripyöräkerhon oma, kaikille avoin koko perheen päihtetön kokoontumisajo MOJ Meeting järjestetään 2.-4.7.2021 kylpylähotelli Peurungassa, Laukaassa. Tervetuloa.

GOSPEL RIDERSIN TUKEMISTA
JO VUODESTA 2019

FITEK Oy



Gospel Riders -alueosastot yhtystiedot



Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Timo Qvist, 040 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
vice.president@gospelriders.fi

Jäsensihteeri

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240
jasensihteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Tässä on tie -lehden päätoimittaja

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Ajokoulutusvastaava

Kai Suonoja, 050 541 3904
ajokoulutus@gospelriders.fi
kai.suonoja@gospelriders.fi

ALUEOSASTOT

(Lisää yhteystietoja:
www.gospelriders.fi)

Botnia

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjöling, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
shtiina@gmail.com
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 0443020010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset
yhteydenotot
Susanna Luomavuori
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com